

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בז"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

(א)

<p>The Megillah is read on the 11th, etc. Walled cities from the days of Yehoshua Bin Nun read on the 15th. Villages and large towns on the 14th, but the villages advance [the reading] to the market day. What is a large city? Any that has ten idle men, etc.</p>	<p>מגילה נקראת ב"א וכו' כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורים בט"ו, כפרים וערים גדולות ב"ד אלא שהכפרים מקודמין ליום הכהנסה, איזה היא עיר גדולה? כל שיש בה עשרה בטלין כן</p>
<p>Behold, the concept of a city (כפר) and a village (כפר) can be understood from what is written elsewhere (in the discourse <i>Vehaya MiDei Chodesh</i>), that this is the difference between the prayer of Shabbat and the prayer of a weekday—for it is not the same when a villager sees the king, etc.</p>	<p>הנה עניין כפר וכפר יובן מפה שפטוב במקומות אחר (בדברו הפתחיל והיה מדי חיש כו') שזכה ההפרש בין תפלה שבת לתפלה חול, שאינו דומה בן כפר שראה את המלך כן</p>
<p>For our sages said: Everything that Yechezkel saw, Yeshayahu also saw, except that Yeshayahu is like a city-dweller who has seen the king, while Yechezkel is like a villager, etc.</p>	<p>כ"ה הנה אמרו רצ"ל: כל מה שראה יחזקאל, ראה ישעיה, אלא שישעה דומה לבן כפר שראה את המלך, יחזקאל לבן כפר כן</p>
<p>The explanation is: in Yeshayahu's prophecy, it is written, "And I saw the Lord... Seraphim stood," etc., while Yechezkel saw Chayos and Ofanim.</p>	<p>ובענין דבבבאות ישעיה כתוב "ואראה את ה' כן שרפאים עומדים כו", יחזקאל ראה חיות ואופנים</p>
<p>The difference between the level of the Ofanim and the level of the Seraphim is like the difference between a villager and a city-dweller.</p>	<p>וההפרש שבין מעלות האופנים למעלה השרפים, זהו עניין ההפרש שבין בן כפר לבן כפר</p>
<p>The Ofanim are in great tumult, etc., due to their perception of G-d's holiness and transcendence, beyond both Sovev and Mimalei, etc. This is similar to a villager, whose submission before the king comes from his astonishment at the king's exaltedness, beyond his understanding.</p>	<p>כ"ה הנה האופנים ברעיש גדול וכו' על ידי השגחתם בבחינת קדוש ומוקדש וכו', למעלה מבחןת סובב וממלא וכו', הוא דומה לבן כפר שבטולו מפני המלך מבחןת חדש רוממותו, למעלה מגדיר השגתו.</p>
<p>Their tumult represents their longing and desire in a state of soul-expiration.</p>	<p>וברעיש, הוא עניין תשלוקתם וחתפכם בכלות הנפש.</p>
<p>However, the Seraphim stand in a state of self-nullification, because their very essence and being is incorporation and submission.</p>	<p>אך השרפים עומדים בבחינת בטול מפעול לו, מפני שבחינת התכללות בטול היא הנתקפת במהותם ועצמותם</p>
<p>This is the level of a city-dweller who has seen the king, for whom the king's exaltedness is not so astonishing. Rather,</p>	<p>והוא בבחינת בן כפר שראה את המלך, על דבר משל, שאין חדש כל כ"ר בעיניו רוממות המלך, אלא מתענג ונלה מזיו יקר תפארת גודלו</p>

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בז"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

he delights and enjoys the radiance of the splendor of His great glory.	
For the Seraphim are in the world of Beriah, where the intellect of Atzilut shines, as it is said: "Ima (Binah) nests in the Throne."	כי השׁרָפִים הַם בָּעוֹלָם הַבָּרִיאָה, שֶׁשֶּׁם מְאֵיר חִכָּמָה-בִּינָה-דִּעָת דָּצִילָת, כְּמָאֵר "אִימָּא מִקְנְּאָה בְּכָרְסִיָּה".
And the revelation of Atik is in Binah, which is why the delight of the souls in the Higher Gan Eden is in Beriah, etc.	וְהַתְגִּלוֹת עַתִּיק בְּבִינָה, לְכָן גַּדְעָן הַעֲלִיוֹן, מַעֲנוֹג הַנְּשָׁמוֹת, הַוְא בְּבָרִיאָה כֵּן.
The Seraphim are in the level of the Throne, as it is written: "He sits upon a high throne... Seraphim stand around Him."	וְהַשְׁרָפִים הַם בְּבָחִינָת כְּרָסִיָּא, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "וְיֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַם כֵּן שְׁרָפִים עַזְמָדִים כֵּן."
But the Ofanim are on a lower level than them, that is, in the world of Asiyah, as it is written: "One wheel was upon the earth."	אֲבָל הַאוֹפָנִים הַם בְּמִדְרָגָה שְׁלָמָתָה מִקְםָם, דְּהַיָּנוּ בָּעוֹלָם הַעֲשֵ׊ה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "אוֹפָן אֶחָד בָּאָרֶץ."
However, they perceive the state of self-integration, yearning to be incorporated into the light of G-d, which is distant from them— transcendent and separate, beyond the nature of the worlds, neither within the level of Mimalei nor Sovev.	רַק שָׁהַם מִשְׁגִּים בָּהִוָּת בְּחִינָת הַתְכִלּוֹת זוֹ, לְהַתְכִּל בָּאוֹר הַ', רַחֲוק מִקְמָם, שַׁהְוָא קְדוּשׁ וּמוֹכָל כֵּן, וְאַיְנוּ בְּגַדֵּר עַלְמָנִין, לֹא בְּגַדֵּר מִמְלָא, וְלֹא בְּגַדֵּר סּוֹבֵב.
Therefore, their entire desire and yearning is for their souls to expire toward Him, beyond their capability.	וְאֵלֶּא לְזֹאת, כָּל חִפּצָם וְכָל יְשֻׁעָם, שַׁתְכַלָּה אֵלֵינוּ נְפָשָׁם, מִה שְׁלָמָעָלה מִיכְלָתָם.
This is why they have a great tumult, like the analogy of the villager who sees the king, etc.	וְלֹא כְּרָעָשׂ גָּדוֹל, וְכַמְשֵׁל בָּן כְּפָר כֵּן.
This is also the difference between the prayer of Shabbat and the prayer of a weekday.	וְזֹה גַּם כֵּן הַהִפְרָשׁ בּוֹנְצָה בֵּין תְּפִלָּת שְׁבַת לְתְפִלָּת חֹול.
For Shabbat is a revelation of the Supreme Delight, as in: "They shall rejoice in Your kingship... they shall be satisfied and delight in Your goodness," etc.	כִּי שְׁבַת הַוָּא בְּבָחִינָת הַתְגִּלוֹת עַנְג הַעֲלִיוֹן, "וְיִשְׁמַחְוּ בְּמַלְכֹתְךָ כֵּן יִשְׁבְּעוּ וַיַּתְעַגְּוּ מַטּוֹבָךְ כֵּן."
This is the level of a city-dweller, who delights and enjoys, etc., as mentioned above.	הַוָּא בְּבָחִינָת בָּן כְּרָע שְׁמַתְעָגָג וְנִהְנָה כֵּן, כְּנִזְכָר לְעֵילָה.
And regarding this, our sages said: "The sun on Shabbat is charity for the poor."	וְעַל זֶה אָמְרוּ: "שְׁמַשׁ בְּשְׁבַת אַדְקָה לְעֵנִים."
The explanation is, as it is written: "A sun of righteousness and healing in its wings."	וְהַעֲנִין, כְּדִכְתִּיב: "שְׁמַשׁ אַדְקָה וּמְרַפָּא בְּכָנְפִיָּה"

Rebbe Maharash
Torah Shmuel
בש"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

(ב)	
Now, we must understand the concept of large towns, which are an intermediate category between a village and a city mentioned above.	והנה צריך לומר עניין עיריות גדולות, שהם ממוֹצָעים בין בְּחִינַת כְּפָר וּכְרָה הַפְּנַיְלָה.
This corresponds to the level and rank of Chayos HaKodesh, which are intermediary between Seraphim and Ofanim.	והוא בבחינת ומדרגת חיות הקדש, שהם ממוֹצָעים בין שָׁרְפִים לְאוֹפָנִים.
For a city is one that is walled from the days of Yehoshua, whereas villages and towns are unwalled and open.	כִּי הַנֵּה כָּרֶךְ הַזֶּה הַמִּזְקָף חֹמָה מִימּוֹת יְהוֹשֻׁעַ, מֵשָׁיאֵן כֵּן עִירּוֹת וּכְפָרִים, הַמִּפְרַץ וּבְלִי מִזְקָפִים חֹמָה.
However, the difference between a town and a village is that a town is called such when it has ten idle men—those who abstain from labor (and are supported by the community) so that they are always present at the time of prayer in the synagogue.	רַק הַהְפָּרֵשׁ בּוֹנְצָה עִיר לְכְפָר הַזֶּה, שְׁעִיר נִקְרָאת כְּשִׁישׁ בָּהּ עִשְׂרָה בְּטַלְנִים, שְׁבָטָלִים מִמְלָאָכָתָם (זְחֹזִים מִן הַצְּבָאָר) קָדִי לְהִיּוֹת מִצְּבִּים פָּמִיד בְּשֻׁעַת הַתְּפִלָּה בְּבֵית הַכְּנָסָת
The explanation of this matter is that within the Jewish people, there are two categories:	וּבִיאוֹר עַנְנֵן זֶה הַזֶּה, כִּי בְּנָשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁבַּת בְּבִחִינּוֹת.
The first are Torah scholars, whose Torah is their occupation.	בָּאָחָד – הַמִּבְּעָלִי תּוֹרָה, שְׁתָזְרַתֶּם אַוְמָנָתֶם.
The second are businesspeople, but they engage in mitzvot and acts of kindness, as in the verse: "In the house of my mother, I found You; in the marketplace, I sought You."	וּבְבֵית – בָּעָלִי עֲסָקִים, רַק שְׁעוֹסְקִים בְּמִצְוֹת וְאֲגִמְילּוֹת חֲסִידִים, "בֵּית אֶמְיָגֵב בְּחֹזֶק."
And the phrase "I am a wall" refers to the Torah,	וְהַנֵּה "אַנְּנִי חֹמָה", זו תּוֹרָה.
Just as a physical wall is made of stones and serves as a protective barrier, even though man, a speaking being, is higher than inanimate stones,	כְּמוֹ עַל דֶּרֶךְ מִשְׁלָל, הַחֹמָה הַעֲשֵׂה מַאֲבָנִים, נָעֲשֵׂת מַקִּיף וּמְגַן לְאַדְם, אֶחָד עַל פִּי שְׁהָאָדָם הַזֶּה מִדְבָּר, שְׁלָמָעֵלה מַהְדָּזָם שְׁבָאָבָנִים.
So too, above, the Torah is called a wall, as the letters of the Torah are likened to stones because they are clothed in physical matters of this world, such as laws of tithes and offerings.	כְּרָה, עַל דֶּרֶךְ מִשְׁלָל לְמַעְלָה, הַתּוֹרָה נִקְרָאת בְּחִינַת חֹמָה, שְׁאוֹתִיות הַתּוֹרָה נִקְרָאות אָבָנִים, הַיּוֹת לְפִי שְׁבָתְלָבָשׂ בְּגִשְׁמִיות, בְּעִנוּנוֹת גִּשְׁמִים שְׁבָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת.
However, within them is clothed the Infinite Light of G-d, which transcends all, serving as the supreme encompassing force.	אֶבֶל בָּהּ מַלְוֶבֶשׂ אָור אַיְ-סּוֹף בְּרוּר-הַזֶּה, הַסּוֹבֵב כָּל-עַלְמֵין, מַקִּיף עַלְיוֹן.

Rebbe Maharash
Torah Shmuel
בש"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

And this is "Hashem, our Master of strength, our Rock of refuge," referring to the encompassing light.	וזהו "אדון עזנו צור משגבנו", בוחינת מקי"ר.
Therefore, our sages said: "Torah protects and saves, even when one is not actively engaged in it," for it is like a wall.	ולכן אמרו ר' ז"ל: "תורה מגינה ומצלא, אפילו בעידנא דלא עסיק בה", שהיא בבחינת חומת.
And this is the meaning of the verse: "Upon your walls, O Jerusalem, I have appointed watchmen," for the wall of Jerusalem corresponds to Chochmah and Da'at, which are the garments of the middot (attributes), and from there comes protection and an encompassing force.	וזהו עני כתוב: "על חומתיך ירושלים הפקדתי שומרים", שחותמת ירושלים היא בבחינת חכמה וידע, לבושה המדות, ולשם גמיש השמירה ומפקיף.
As it is written in Tanya, chapters 4 and 5, the garments of thought, speech, and action in Torah and mitzvot are higher than the soul's attributes, etc.	וכמו שכתוב בתניא, פ"ד וה', שלבוני מיחסה דברוי-ומעשה דתורה ומוצאות גבויים. ממדות הנפש כי
And therefore, even though a city-dweller, corresponding to the level of love in delight,	ולכן גם כן בנה, שהוא בבחינת אהבה, בתענוגים
nevertheless, this love is incomparable to the wall and encompassing force that comes through Torah.	על כל זאת, אין עיר אבה זו לגביה החומה. ומפקיף הנמיש על-ידי התרבות
For this love is only relative to one's own level of comprehension, measured according to his ability,	כى בוחנת אהבה זו היא רק לפי ערך השגתו, לפום שיעורא דיליה.
and even above, in Gan Eden, one only enjoys the radiance (of the Divine), which is the level of Mimalei Kol Almin.	ואף גם למלחה, בגן-עדן, גגהה רק מזיו כו', והוא בבחינת מלא כל עולם.
However, the wall and the encompassing force correspond to the level of Sovev Kol Almin.	אבל החומה ומפקיף, זהו בבחינת סובב כל עולם.
And this is the meaning of what was said: "A city walled from the days of Yehoshua specifically."	וזהו עני מה שאמר: "הטוקף חומה מימות הוזע" דוקא.
For it is said: "The face of Moshe was like the face of the sun, and the face of Yehoshua was like the face of the moon."	כ' פנוי משה כפני חמה, ופני יהושע כפני לבנה.
The explanation of the sun and the moon is as follows:	פירוש עני חמה ולבנה.
For it is written: "For Hashem Elokim is a sun and a shield," meaning that the Name Havayah is called a sun, while the Name Elokim is called a shield.	כ' הינה כתוב: "כ' שמש ומגן ה' אלקים", דשים הוי נקרא שמש, ושם אלקים נקרא מגן.
This refers to the attribute of His Kingship, as it is written: "His Kingship rules over all worlds."	והוא בבחינת מזת מלכותו יתברא, "מלךות כל עולם".

Rebbe Maharash
Torah Shmuel
בז"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

This is called the moon, which corresponds to Mimalei Kol Almin,	וְהוּא הַקָּרָא לְבָנָה, וְהִיא בְּבָחִינָת מְמֻלָּא כָּל עַלְמִין
and for this reason, it is referred to as "the small luminary,"	וַיְנִקְרָא תְּלַבְּשָׁת הַקָּטָן
because in order to manifest within the worlds of Beriah, Yetzirah, and Asiyah, it requires great contractions.	שֶׁכְּדִי לְהִיּוֹת הַתְּלַבְּשָׁת בְּעוֹלָמוֹת בָּרִיאָה-יִצְרָאָה-עֲשָׂרָה, הוּא עַל-יְדִי צָמָצּוּמִים גְּדוּלִים
Therefore, Yehoshua is called a youth, representing the level of "small faces."	וְלֹכֶן יְהוֹשֻׁעַ נִקְרָא נָעַר, בְּבָחִינָת אַנְפִּי זָוְתָרִי
However, nevertheless, Yehoshua received from Moshe the radiance of the sun, etc.	אָבֵל, מִכֶּל מָקוֹם, יְהוֹשֻׁעַ קִבְּלָה מִמְּשָׁה פָּנִי חָפָה וכו'
This refers to the level of the great luminary, which is the Name Havayah, corresponding to Sovev Kol Almin,	הָוָא בְּבָחִינָת הַמְּאוֹר הַגָּדוֹל, שֶׁהָוָא בְּחִינָת שֵׁם הָוָי, סּוּבֵב כָּל עַלְמִין
which shines in an encompassing manner, yet close to Mimalei Kol Almin.	שְׁמָמֵר בְּבָחִינָת מִקְיָף, מִקְרָוב לְבָחִינָת מְמֻלָּא כָּל עַלְמִין
And this is the concept of a city that is walled,	וְזֶה עַנְןָן כְּרָה הַמִּקְףָּה חֹמָה
for the houses of a city are from the level of "the city of our G-d," which is the attribute of His Kingship,	כִּי בָּתִי הַפְּרָרָה هֵם מִבָּחִינָת "עִיר אֱלֹקִינוּ", שֶׁהָיָה מִדְתַּת מְלֹכוֹתָנוּ
as is known from the words of our sages: "When is He great? When He is in the city of our G-d."	כִּנְדָע מִפְּמָמָר רְצ"ל: "אִימְתֵּי גָּדוֹל כָּו? כַּשְׁהָוָא בָּעִיר אֱלֹקִינוּ"
Thus, the city corresponds to the Name Elokim,	בָּרִי הַעִיר הִיא בְּבָחִינָת שֵׁם אֱלֹקִים
but the wall and the encompassing force come from the Name Havayah.	אָבֵל הַחֹמָה וְהַמִּקְיָף, זֶה מִשֵּׁם הָוָי
And when a city is walled, this represents the extension of Sovev Kol Almin into Mimalei Kol Almin,	וְכַשְּׁהָרָה מִזְקָף חֹמָה, הַיְיָנוּ הַמִּשְׁכָּת סּוּבֵב כָּל עַלְמִין בְּמְמֻלָּא כָּל עַלְמִין
such that it at least encompasses from close.	לְהִיּוֹת בְּבָחִינָת מִקְיָף מִקְרָוב עַל כָּל פְּנִים
And this is achieved through the letters of the Torah, as it is said: "Moshe received the Torah from Sinai and transmitted it to Yehoshua," etc.	וְיִיָּנוּ עַל-יְדִי אֲוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, "מֹשֶׁה קִבְּלָה תּוֹרָה מִפָּנָיו וּמִפָּרָה לְיְהוֹשֻׁעַ" וכו'
(And therefore, above, in the Seraphim, which exist in the world of Beriah, they are called "walled" because Binah nests in the Throne,	וְלֹכֶן לְמַעַלָּה, בְּשָׁרְפִּים**, שְׁהָם בְּעוֹלָם הַבָּרִיאָה), נִקְרָאים מִזְקָפִים חֹמָה, כִּי בִּינָה מִקְנָה בְּכוֹסְפִּיא
and Binah serves as an encompassing force for Zon, as in the secret of "Spread over us Your shelter of peace.")	בִּינָה הִיא מִקְיָף לְזֹן, בָּסּוֹד וּפְרָוֹס עַלְנוּ סְכָת שְׁלֹמָךְ

Rebbe Maharash
Torah Shmuel
בז"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

And see Pri Etz Chaim, Gate of Sukkot, where this is explained.	ועין בפרי עץ חיים, שער הפקות
And this is the meaning of "the wall of letters" and "the seal of letters," which correspond to the level of Binah.)	(וזהו חומת אותיות חותם, שהוא בבחינת בינה
(ג)	
However, the drawing down of this wall is specifically through engagement in Torah study, as mentioned above.	אך בבחינת המשכת חומה זו, זהו דזקן על ידי העוסק בתורה, וכך לערל
But one who cannot engage in Torah study, etc., is called a "city-dweller",	אך מי שאינו יכול לעסוק בתורה וכו', נקרא בчинת בון עיר
that is, the level of "Great is Hashem and exceedingly praised in the city of our G-d."	דהיינו בבחינת "גadol הוא ומרהל מארך בעיר". אלקינו
This can be understood in the way of the difference between Chayos HaKodesh and Seraphim,	ויבן זה על דרך ההפרש בין חיות הקודש לשדרפים.
which corresponds to the distinction between the level of Ruach and the level of Neshamah.	שהוא הפרש בין בבחינת רוח לבחינת נשמה
For Ruach is the emotional excitement in G-dliness, as it is written: "The spirit of man ascends upward."	כ"י בבחינת רוח, היא התפערות באלקויות, כמו שכתוב: "روح האדם העולה היא למעלה".
This refers to the awakening and revelation of love within the G-dly soul,	ובינו התעוררות וגלוי האהבה שבענפנש האלקית.
as explained elsewhere regarding Eved Ivri (the Hebrew servant), etc.	כמו שנתבאר במקומות אחרים בענין עבד עברי כו
And this corresponds to the Vav-Ktzavot (the six extremities) nesting in Yetzirah,	וזהו בבחינת ו' קצוות מקבינים ביצירה
meaning that even though the expanded consciousness of intellect does not shine there	דהיינו, אף כי אין מאייר שם בבחינת מוחין. דגדלות
to be in the level of a city-dweller, who comprehends the Divine goodness,	להיות במדרגת בון עיר, שמשיג בטוב ה
therefore, the Chayos (Holy Beasts) are uplifted with a great tumult, etc.	ולכן, גם החיים מתנשאות ברעש גדול כו
However, nevertheless, they possess a level of completeness within the attributes, and this is the concept of Vav-Ktzavot (the six extremities).	אך מכל מקום, יש להם בהמדות בבחינת שלימות, זהה עניין ו' קצוות

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בז"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

But in the Ofanim, only the level of Netzach, Hod, Yesod (NeHiY) shines,	אבל באופנים, אין מאייר רק בבחינת נצח-ה Hod-יסוד (נהי).
which corresponds to the level of Nefesh, which is below the level of Ruach.	שהוא בבחינת נפש, שלמטה מבחן רוח.
This means that they exist at a lower level, only possessing Hoda'ah (submission and acknowledgment), etc.	ופיין, למטה רק בבחינת הודהה כן.
This is like the analogy of a villager, who is farther from the king than a city-dweller,	זהו כמו בן כפר, רחוק ממלך יותר מבן עיר.
meaning that he only possesses the aspect of acknowledgment and submission.	דב'ין, שאין לו רק בבחינת הודהה כן.
(And the great tumult occurs when he sees the king, meaning that occasionally, he will experience an awakening with great tumult, etc.	וברעש הגדול, זהו כשרואה את המלך, דב'ין, לפעמים יתעורר ברעש גדול** כן.
However, in the level of Vav-Ktzavot of Yetzirah, this refers to one who always has love for Hashem every day,	משайнן כן ו' קצונות דיצירה, הינו מי שיש לו תמיד, בכל יום, בבחינת אהבתך.
and this is the meaning of "and exceedingly praised in the city of our G-d," specifically.	זהו "ומהלל מאד בעיר אלקיינו", דהיינו.
Now, this level is called a city, because it contains ten idle men, etc.	וננה בבחינה זו נקראת עיר, על שם שיש בה עשרה בטלין כן.
The explanation is that every Ruach (spirit) and Nefesh (soul) is composed of ten sefirot—three intellectual faculties and seven attributes.	פירוש, שכל רוח ונפש קלולים מעשר ספירות—שלוש שכלים ושבע מדות.
Even one who possesses only the level of Ruach, which corresponds to Vav-Ktzavot (the six attributes),	כ אף מי שיש לו רק בבחינת רוח, שהוא ו' קצונות.
nevertheless, there exists within them an aspect of intellect that relates to the attributes,	מכל מקום, יש בהם בבחינת מוחין השייך למדות.
except that it is not intellectual greatness in its fullest sense.	רק שאין בבחינת מוחין דגדלות כן.
And when a person directs his intellect and emotions toward Hashem,	וכשהאדם משים שכלו ומדותיו לה' יתברך.
then all ten faculties within his soul become idle from their physical occupation	הרי העשר בבחינות שבנפשו בטלים ממלאכתן הגשמית.
and engage in the service of Hashem.	יעסוקים במלאת ה' יתברך.
This level can also be understood above,	ויבן בבחינה זו גם כן למעלה.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בש"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

for in order to bring down life-force into this physical world, it must be clothed within the ten sefirot of Asiyah.	כִּי הַבָּהּ, כִּי לְהִיּוֹת הַשְׁפָעָת הַחַיָּה בַּעוֹלָם הַזֶּה הַגְּשָׁםִי, הוּא עַל-יְדֵי הַתְּלִבָּשׁוֹת בַּעֲשָׂר סְפִירֹות דָּעַשְׁיָה.
As it is said: "May You be blessed... for every praiseworthy deed of Your handiwork,"	"וְכָמָאֵר: "תִּתְבָּרֵךְ כֹּי עַל כָּל שְׁבַח מְעָשָׂה יְהִי שְׁבַחֲנָה זוֹ נִקְרָאת עַשְׁיָה."
this corresponds to the level of Asiyah, similar to the power of action in man, which is an outer garment of the soul.	כְּמוֹ כֵּם הַמְעָשָׂה, עַל דָּרָה מְשֻלָּש, שֶׁהָוָא לְבוֹשׁ הַחַיּוֹן שְׁבַנְפָשׁ.
However, from the level of the ten sefirot of Yetzirah,	מְשָׁאֵין כִּן מִבְחִינַת עָשָׂר סְפִירֹות דִּיצְרָה
life-force cannot be directly drawn into this physical world, for this world is incapable of containing that higher influx of energy.	לֹא יִכְלֶל לְהִיּוֹת נִמְשָׁךְ הַחַיָּה בַּעוֹלָם הַזֶּה הַגְּשָׁמִי, שְׁאַיְנוּ יִכְלֶל לְהִכְלִיל אֶת הַשְׁפָעָה הַעַלְיוֹן
Rather, the ten sefirot of Yetzirah influence the ten sefirot of Asiyah,	כִּי אִם שְׁעָשָׂר סְפִירֹות דִּיצְרָה מְשִׁפְיעִים לְעַשֶּׂר סְפִירֹות דָּעַשְׁיָה
and from the ten sefirot of Asiyah, life-force is drawn below.	וּמְעָשָׂר סְפִירֹות דָּעַשְׁיָה, נִמְשָׁךְ הַחַיָּה לְמִפְהָה
Therefore, the ten sefirot of Yetzirah are called "ten idle men,"	וְלֹאֵן נִקְרָאות עָשָׂר סְפִירֹות דִּיצְרָה "עַשְׂרָה בְּטַלְנִין".
for they are idle from direct influence into the physical world, yet they remain the sources that channel influence into the ten sefirot of Asiyah.	שְׁבָטִים מִמְלָאָכָת הַשְׁפָעָה לְעוֹלָם הַזֶּה הַגְּשָׁמִי, וּמְכָל מָקוֹם, הֵם הַמִּקְוָרִים הַמְשִׁפְיעִים לְעַשֶּׂר סְפִירֹות דָּעַשְׁיָה
And this is like the analogy of the ten idle men, who are idle from their work and sit in the synagogue.	וְהִרְאֵי זֶה כְּמַשְׂלֵחַ עַשְׂרָה בְּטַלְנִין, שְׁבָטִים מִמְלָאָכָת וּוֹשְׁבִים בְּבֵית הַכֹּנֶסֶת
They are truly the guardians of the city,	שְׁהָם בָּאָמֵת נְטוּרִי קָרְפָּתָה
Even though they do not engage in labor, etc.,	אַפְ-עַל-פִּי שְׁאַיְנָם עֲוֹסְקִים בְּמִלָּאָכָה כָּו
for through their merit, the entire city is protected.	כִּי בְּזָכָתְם מִשְׁתְּמָרִים כָּל הָעִיר
It follows that their protection is in a hidden manner, not revealed.	וּנְמַצֵּא, שְׁשִׁמְרָתְם הֵיא בְּדָרָה הָעָלָם וְלֹא בְּגָלָל
Similarly, the influence of the ten sefirot of Yetzirah is clothed within the ten sefirot of Asiyah,	וְכִמוֹ-זֶה, הַשְׁפָעָת עָשָׂר סְפִירֹות דִּיצְרָה מִתְלַבְּשָׁת בַּעֲשָׂר סְפִירֹות דָּעַשְׁיָה
and the flow of influence below comes from the ten sefirot of Asiyah.	וְהַשְׁפָעָה לְמִפְהָה בָּאָה מְעָשָׂר סְפִירֹות דָּעַשְׁיָה כָּו

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בש"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

(See elsewhere regarding the Name "E-l Ado-nai" that governs Asiyah,	וראה במקום אחר בעטן שם "אל אֱלֹהִי"'). השולט בעשיה כו
for from it the garment of nature is drawn, whereas the ten sefirot of Yetzirah are not openly revealed, etc.)	שעטמו נמשך לבוש הטבע, מושיאין כו בגלי עשר (ספרות דצירה כו
And this concept I found recorded by Rav Chaim Cohen, a disciple of Rav Chaim Vital, of blessed memory.	�דבר זה מצאתי לר' חיים כהן, תלמידו של ר' חיים ויטל, זכרונו לברכה
Therefore, this level is called "a great city,"	".ולכן נקראת בינה זו "עיר גודלה
because it receives from the level of "Great is Hashem," as in "in the city of our G-d."	שהיא בcheinת מקובל מcheinת "גדול ה' כו בעיר אלקינו
For "greatness" (Gedulah) refers to kindness,	שגדולה היא בcheinת חסד
which corresponds to the six extremities (Vav-Ktzavot) of Atzilut, which are clothed within the six extremities of Yetzirah, as mentioned above.	ופינו ו' קצوت דatzilot, המתלבשים בו' קצות דצירה, כנזכר לעיל
And this drawing down is accomplished through the fulfillment of "You shall love" (ואהבת),	והמשכה זו היא על-ידי קיום "ואהבת" כו
for love is the attribute of kindness, corresponding to the six extremities of the soul.	שאהבה היא בcheinת חסד, ופינו בcheinת ו' קצות שבונפש
And this is why our sages said that "the idle men exist to always be present at the time of prayer,"	וזהו שאמרו ר' ל, "בטלון הם כדי להיות מוצאים תמיד בעת התפלה
for that is the time of arousal of the level of "You shall love" (ואהבת), etc.	שזהו זמן התעוררות בcheinת "ואהבת" כו
And this is the meaning of "The Megillah is read from the 11th until the 15th,"	זהו מגלה נקראת מ"א עד ט'
for 11 corresponds to the letters Vav and Hei (ו ה), and 15 corresponds to the letters Yud and Hei (י ה).	כ. י"א הם בcheinת ו ה, ו ט' הוא י ה
The explanation is that walled cities from the days of Yehoshua bin Nun read on the 15th,	ופינו, כי קריכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורין בט'
because Binah nests in the Throne, which is the World of Beriah,	להיות כי בינה מוקננת בכוורת, שהיא עולם בריאה
therefore, they read on the 15th, corresponding to the level of Yud and Hei (י ה).	לכן קורין בט', נגד בcheinת י ה
However, villages and large towns, which correspond to Yetzirah and Asiyah,	אבל כפרים ועיירות גודלות, שהם בcheinת יצירה העשיה

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
בש"ד, פורים תרכ"ט
Purim (1869)

and it is known that Zeir Anpin nests in Yetzirah, and Malchut in Asiyah,	ונודע, כי ז"א מתקן ביצירה, ומלכות בעשיה
therefore, sometimes the reading is on the 11th, which corresponds to the letters Vav and Hei (ו"ה) of the Name Havayah,	לכן לפעמים ב"א, שהוא בcheinot ו"ה של שם הו'.
meaning the levels of Zeir Anpin and Nukva (Zon), etc.	.הינו בcheinot זו' כו